Původní dopis z Porto Rica.

Post San Juan, Porto Rico, 13. března. — Čt. časopis "Pokrok Západu" jsem právě obdržel, a mile mne překvapilo, když jsem v něm shledal můj dopis, pojednávající o poměrech zdejších. Dnes pokusím se vylíčiti vám zdejší hřbitov. — Hřbitov ten nalezá se pod hrází, která jest postavena kolem města. Pod hrází touto jest průkop, kterým možno se na hřbitov dostati; nalezá se právě u moře. Rozloha jeho obnáší asi 3 akry a jest rozdělen na dva oddíly; v jednom pochovávání jsou boháči, v druhém pak obyvatelé chudí. Zajímavé jest oddělení bohatých, neboť hroby jejich zdobí nádherné krypty, asi 20 střevíců vysoké a 15 střevíců široké a dlouhé přes celý hřbitov. V kryptách těch jsou vyklenutá místa pro rakev, která se tam posune se strany a pak jest zazděna. Na výklenku nalezá se nápis, kdo jest tam pohřben. Celkem tyto krypty vyjímají se jako cihelny s výklenky pro topení. Vejde se jich tam velmi mnoho, neboť se dávají jedna na druhou. Zajímavo jest, že takováto místa se neprodávají, nýbrž jen pronajmou na určitou lhůtu. Kdo z pozůstalých nezaplatí z takovéto krypty, může býti jist, že majitelové rakev s mrtvolou odstraní z krypty a hodí ji do rohu hřbitova, kolem něhož jest postavena čtyřstranná zeď; tam pohřbívají se ti nejchudší. — Hřbitov jest nepochybně katolický, neboť všude jest viděti kříže. — Místo, kde pochovávají americké vojíny, nalezá se jinde, avšak doposud nevím kde, neboť jsem tam ještě nikdy nebyl. Je-li vojenský pohřeb, doprovází jej hudba jen kousek cesty a vrátí se. Minulý týden jsem měl dovolenou a tu jsem si vyjel ještě s jedním hudebníkem na výlet do okolí. Jeli jsme na bicyklu a cesta nebyla právě příjemná, jelikož před tím po celou noc pršelo. Vyjeli jsme směrem podél městské zdi, a brzy dospěli jsme k věznici; nevím však, jestli je to věznice městská, okresní, nebo pro celý ostrov; říká se tomu jednoduše "jail". Asi půldruhé míle jihovýchodně od této nalezá se most a pevnost, kudy jedině možno vniknouti do města. Most vede přes řeku, která je asi 100 yardů široká a se všech stran obklučuje město, které ještě žádné vojsko nedobylo. Jelikož byla cesta blativá, jeli jsme po železniční navážce, pokryté popelem a uhlím drobným. Okolí jest krásné. Po obou stranách postaveny jsou krásné residence, všude plno zeleně a velké kakaové stromy krášlily cestu, střídajíce se se štíhlými palmami. Asi 8 mil od San Juan přijeli jsme k prvnímu městečku, avšak nezdálo se, že jsme z města byli vyjeli, tolik residencí a obchodních domů bylo kol cesty. V městečku tom jsme učinili zastávku asi 10minutovou, jednak abychom se občerstvili, jednak abychom u tamnějšího kováře utáhli šrouby. Odtud vyjeli jsme dále. Cesta byla již pohodlnější a proto odchýlili jsme se od směru dráhy, která se za městečkem zatáčela. Za nedlouho dospěli jsme k prvnímu pomerančovému stromu, na kterém bylo hojně zralého ovoce, ale příliš vysoko; nedaleko byla cukrová továrna a banánova plantáž. Minuvše tyto, jeli jsme vesele dále, až octli jsme se v horách. Cesta, kudy jsme jeli, vede téměř přes celý ostrov, ze San Juan do Ponca, a jest 93 mil dlouhá. Jest celá dlážděna a postavena byla španělskou vládou asi před 10 lety. Dostavše se k horám, rozhodli jsme se vystoupiti na nejvyšší kopec, abychom mohli, bude-li možno, pohlédnouti na San Juan, asi 18 mil nyní od nás vzdálený. Po půlhodinném slézání dospěli jsme konečně vrcholku, a skutečně v dálce viděli jsme město, jež jsme byli ráno opustili. Rozkošná byla to vyhlídka, která se rozprostírala před zrakoma našima. Nasytivše se pohledu na krajinu, a pochutnavše si na pomerančích, které nedaleko odtud vábivě nás lákaly, abychom je okusili, rozhodli jsme se nastoupiti zpáteční cestu. Leč ta nebyla tak pohodlná, jako cesta do vrchu. Mezitím co jsme vystupovali do vrchu, počalo pršeti a následkem toho cesta byla velmi kluzká, proto museli jsme velmi opatrně jíti s vršku, abychom nepřišli do styku s matičkou zemí. — Když dospěli jsme ku patě hory, vsedli jsme opět na bicykly a jeli rovnou krajinou dále. Obyvatelé, které jsme zpol potkávali, nebyli však již běloši, nýbrž samí černoši, neb mulati. Obydlí jejich jsou vystavena výhradně z kůry a trávy a vysoká jsou asi 2 střevíce. Chlévy, kurníky a špýchary nelze zde vůbec spatřiti. Boudy, v nichž tito černoši zůstávají, jsou tak bídné, že nelze si horších představiti.

Krajina tato jest velice chudá, a pro člověka bílého, zvláště Američana, rozhodně není. Pozemky jsou zde sice rovné, avšak úrodné asi nejsou. Tu a tam pase se kráva neb koza, a ostatní leží ladem. Viděli jsme orati domorodce, kteří měli v pluhu zapřaženo až šest volů, ale pluh byl velmi primitivní, neboť zorané pole vyhlíželo jako zryté od vepřů. Okolnost, že kopcovité krajiny jsou zorávány a roviny leží ladem, vysvětluji si tím, že chudí lidé vlastní kopce a nuzně živí se z výtěžku jejich, kdežto boháčům náleží roviny, jichž užívají za pastviny pro svá stáda. Lidé, které jsme potkávali, byli většinou bosi a na hlavách nesli zavazadla a sice mužští i ženské. Velmi zajímavého člověka jsme potkali na této cestě. Byl to muž, poloviční černoch, jehož vlasů ani vousu nedotkly se nikdy nůžky ani břitva ani hřeben. Na hlavě měl kousek slaměného klobouku, kolem ramen kousek špinavého hadru, který býval někdy košilí, a nohy zakryty byly kousky rozedraných nohavic, nohy pak měl bosé.

Asi v jednu hodinu odpoledne shlédli jsme v dálce město, ku kterému jsme chtěli dojeti, jelikož zdálo se, že krajina počíná býti romantičtější a úrodnější. Nebylo však nám to dopřáno, poněvadž porouchal se mi bicykl, a my museli zjednati si povoz, který by nás dovezl zpět do San Juan, od kteréhožto města byli jsme nyní 24 míle vzdáleni dle cyklometru na bicyklu. Naobědvavše se, zjednali jsme si povoz, za který museli jsme zaplatiti 6 passos (asi $3.75) a dospěli jsme do San Juan právě v 6 hodin. Na zpáteční cestě viděli jsme kávové stromky, ale zrno kávové jsme nespatřili, nevím tudíž, jestli jest nyní sézona pro vzrůst kávy na stromech, aneb ne.

Zvěř na ostrově není žádná, ani velké ptactvo; hadi vyskytují se v horách, ale také jen pořídku.

Porto Rico jest krásný ostrov na pohled, ale k jinému se nehodí. Zdejší venkované nemají jiného jmění mimo nějakou tu krávu neb kozu, aneb hubeného koníka; ti, co mají krávu, počítají se mezi bohatší.

Jsem zdráv a vše jest zde v stejných kolejích. Jeden hudebník, který se mnou hrál v Lincoln divadle v Chicagu, stal se kapelníkem u vojska. Jest u jízdy při prvním pluku ve Fort Robinson, Nebr., a dostal jsem od něho dopis. Pozdrav na všechny.

Štěpán.

Původní dopis z Filipin.

Laskavostí pana Jos. Nestávala došel nás dopis jeho syna z ostrovů Filipinských, který psán byl sestře jeho. Zní následovně:

San Pedro, Macati, 18. února. — Drahá sestro! Psal jsem ti před několika dny, že jsem vyvázl z bitvy bez úrazu, a nyní ti oznamuji, že jsem se opět súčastnil několika menších potyček a šarvátek. Náš pluk byl asi v pěti bitvách a ztratil jen dva raněné. Je to každému ku podivu, neboť jsme byli v těch nejkrvavějších bitvách. Posledně jsme útočili na povstalce přes rýžová pole; oni byli v zákopech a spustili na nás ostrou palbu, takže kulky nám fičely okolo uší každou téměř vteřinu. Leč my s velkým jásotem a křikem hnali se ku předu; avšak povstalci též nelenili, a spustili dvojnásobný déšť kulí na nás, že kdyby jen trochu uměli zacházet se zbraní, mohli nás všecky pobíti. Oni však poranili pouze dva naše vojíny, a sice jednoho střelili do hlavy dosti povážlivě a druhého do nohy. Když dospěli jsme k jejich zákopům, tu nastala hromadná střelba se strany naší, která ovšem měla docela jiný účinek, nežli střelba jejich. V kratičké době dali se všichni do divokého útěku, při čemž jsme je pronásledovali. Ztráta jejich odhadována jest na 800 až 1000 mužů. Naše ztráty jsou 2 ranění, od 14. pluku pravidelného, 2 mrtví a 6 raněných. Zbraní bylo povstalcům vzato asi 1200 pušek, 2 Kruppova děla, množství šatstva a asi 50,000 nábojů. O povaze našich vojínů lze souditi dle případů, které se udály během bitvy, a které zde vylíčím. Při střelbě na zákopy byl jeden z vojínů od 14ho pluku pravidelného střelen do levé strany, takže v prvním okamžiku klesl k zemi. Ne však na dlouho. Vzchopil se, vytáhl kapesní nůž, a vydrápal kulku ze svého těla a pravil ku svým druhům: Zde jest kulka, která mne ranila, a tuhle jest puška, z které vyšla. Tamto však leží onen černý p....., který mne zranil. Máme jeho kulku i zbraň, ale jeho duši vzal ten rohatý! Vyřknuv tato slova, klesl k zemi. Jiný vojín opět byl raněn do hlavy, avšak on obvázal si ránu šátkem, a bojoval dále, ohánějc se pažbou své ručnice.

Jistý střelec(!) povstalecký seděl na stromě a střílel do nás velmi pilně; avšak nevyplatilo se mu to. Naši hoši ho shlédli, a když viděl, že je zle, zahodil ručnici a počal křičet: "No tene bum-bum, Filipino Americano muče migo," což znamená: "Nestřílejte, já jsem Amerikánů velký přítel!" Hoši však na to nic nedali a učinili ho terčem svých pušek; když spadl, měl zarytých patnáct kulek v těle.

Minule jsem Vám psal, že jsou tito lidé velice pověrčiví a horliví katolíci. Oni věří, že je škapulíř zachrání ode všeho úrazu, a také že kulka nemůže jim provrtat jejich katolická těla. Stalo se, když v jednom z minulých dnů byli jsme v zákopech, že jistý povstalec oblékl na sebe jakousi sukni neb plášť, který byl poset škapulíři a různými plíšky, na nichž byly hlavy různých svatých. Náhle vyskočil na zákopy a jako sběsilý počal křičeti: "Střelte, Amerikáni a uhlídáte, že vaše čábelské kulky se mne ani netknou, neb mne chrání znaky svatých!" Hoši od jedné setniny 14. pluku dívají se na něho, jakož i jejich kapitán, který byl sice velkým mrzoutem, ale takto velmi hodným důstojníkem vůči svým vojínům. Pojednou kapitán zvolá: "What that 'dam fool is saying down there?" Jeden z hochů rozuměl španělsky, a přetlumočil to kapitánovi. A v okamžiku už zní rozkaz z úst kapitánových: Tension, load, ready, fire, bum! Nastal hromadný výstřel a černoch spadl se zákopů i se škapulířı; a když ho zdvihli, shledalo se, že z 90 ran měl jich v sobě 75. Tak vida, ani škapulíře chudáčka nezachránily. Mohl bych vypravovat na sta takovýchto případů, leč nedostává se mně času.

Nyní jsme na první, čili střílící čáře, a jsme ubytováni na rýžovém poli pod širým nebem, takže když se spustí déšť, prší nám do obličeje. Jsme míli od San Pedro Macati a malé šarvátky mezi námi a povstalci jsou na denním pořádku. Pozdravuj mé drahé rodiče, sestry a bratry, jakož i mladou Procházkovou. Tato necht' mi odpustí, že jí nemohu psát z bojiště. Piš mně opět brzy. Se srdečným pozdravem Tvůj milující bratr.

(Později.) Drahá sestro! Přijmi ode mne srdečný pozdrav. Doufám, že jsi zdráva, jakož i všichni domácí. Od té doby, kdy jsem ti posledně psal, potýkal jsem se opět v několika šarvátkách, avšak tyto byly nepatrné, takže si jich ani hrubě nevšímám. Obdržel jsem od tebe dopis, dne 23., na který ti odpisuju. Musím ti, drahá sestro, sděliti, že H. L. se na tebe velice zlobí, že jen pořád lituješ těch východních hejsků, kteří byli na Kubě a o nich píšeš, a žádné zprávy o sobě nepodáváš. On by také rád slyšel, co je u nás nového, co dělají jeho bratří a ty zatím ani muk. On má částečně pravdu, neboť věz, že my jsme též mnoho zkusili. Hned když jsme sem jeli, měli jsme málo jíst na lodi, a celý týden jsme byli bez vody, a musili jsme píti to, co jsme se nachytali, když pršelo. V Camp Dewey jsme leželi celý týden v blátě a vodě, a k jídlu jsme měli pouze stuchlé suchary a kořílk černé kávy. Když jsme přišli do Manily, byli jsme ubytováni v nečistých domech a v ještě horším městě, a zde když jsme se trochu vyčistili, poslali nás za město na stráž a tuto jsme musili konati každých 36 hodin. Od nevyspání, práce a bahnitého vzduchu roznemohla se nás většina, a sice z 81 dostalo nás 59 buď malarii neb revmatismus. Zbylo nás z celé setniny asi 30 ku práci schopných, kteří musili vykonati práci, která vyměřena byla pro 80 osob. Tak jsme byli unaveni, že jeden vojín usnul na stráži a spal tak tvrdě, že kapitán mu sebral pušku, odepjal [illegible] nábojem. Postavil ho před vojenský soud, před kterým se hájil tím, že byl před tím 24 hodin na stráži a v následujících 12 hodinách že byla setnina 5krát vyvolána do zákopů. Nespal prý tudíž 3 dny, a tu vysílením a únavou usnul. Je prý mu to jedno, jestli ho zastřelí, aspoň prý bude dříve po něm. Oni ho však propustili a postavili před soud plukovníkův od našeho pluku, a ten zvěděv pravý stav věcí učinil důtku dotyčným důstojníkům. Po té měli jsme týden odpočinek. Když však začal boj, leželi jsme 3 dny v zákopech. Dne 5. t. m. jsme celý den stříleli a útočili. Ve 2 hodiny odpoledne nás hnali bez oběda a vody, neodpočinuté 8 mil do San Pedro Macati, bychom súčastnili se bitvy, která tam zuřila. Avšak nebylo nám dopřáno bojovati, neboť dorazivše tam, bylo už po bitvě. A proto nezbývalo nic jiného, než hnáti nás zase 4 míle nazpět. To ho dne měli jsme každý k večeři 2 čínské biscuity, oba dva tak najednou do úst; ty zapili jsme vodou a šli na stráž. Druhý den bylo ovšem lépe, neboť jsme si ukradli slepice a pochutnávajíce si na nich, zapíjeli jsme dobrou polévkou. Po té byli jsme ubytová ni v bambusovém lesíku pod širým nebem; vykopali jsme si zákopy, opevnili jsme své stanovisko, vůbec hleděli jsme si učiniti pohodlí, pokud jest v takových případech možno. Když jsme nejlépe a nejpohodlněji si vše upravili, přišel druhého dne rozkaz, abychom se stěhovali na jiné stanovisko. Tu musili jsme kopat a stavět na novo. Nyní kopáme opět zákopy, avšak v noci musíme spát bez přístřeší, za postel máme hrbolatou tvrdou půdu na níž nasteleno trochu slámy, za pelštář pak přivalíme si nějakou tu hroudu, přikryjeme se dekou, neb pláštěm proti dešti a spí se nám to jako v peřinách. Nejhorší při tom jest, že jsme již 14 dní bez převlečení, úplně nemytí, takže vyhlížíme skoro jako domorodci. Jelikož jsme již všechny slepice vykradli, musíme se opět spokojiti obligátními suchary, koňským masem a černou hořkou kávou. Dne 24. přijel parník z Candie a přivezl 20. pluk pravidelného vojska, a tento týden očekává se ostatní. Na druhý týden pak bude opět veselý hon na ty černé ďábly. — Pozdravuj mé drahé rodiče, sestry a bratry a ode mne přijmi bratrský pozdrav.

F. Nestával.
Manila, P. I., Co. G.,
N. D. Volunteers.

Důležité pro naturalizované občany.

Státní odbor zvláštním oběžníkem dává americkým úřadům v cizině instrukce, jak jednati mají s ohledem na udílení průvodních listin do ciziny. Státní odbor stanoví tu meze závazků vůči naturalizovaným občanům, kteří vracejí se do své staré otčiny, aby se pro příště vyhnul všem dalším diplomatickým sporům a ustavičnému vyjednávání. Toto úřadní nařízení pojednává zvláště o vydávání průvodních listin naturalizovaným občanům, kteří navrátivše se do své otčiny, obyčejně dostanou se do konfliktu s úřady pro nevyplnění vojenské povinnosti. Instrukce ty zní mezi jiným:

"Spolková vláda nečiní žádného rozdílu mezi domorodým a naturalizovaným občanem, poskytuje jim stejnou ochranu v cizině, jak toho vyžadují zákony. Avšak ku otázce dalšího trvání občanského práva amerického a s ohledem na listiny průvodní do ciziny nutno uvážiti, k jakému cíli bylo právo občanské získáno. Naturalizovaný občan, který navrátí se do staré vlasti a ubytuje se tam, aniž by se hodlal vrátit do Spoj. Států, dává na jevo sám, že ztratil právo na ochranu se strany amerických úřadů.

Naturalizování ve Spoj. Státech nesmí sloužiti k tomu cíli, aby se zbavil povinností ku své staré vlasti, zvláště neplní-li povinnosti k zemi, která jej naturalizovala. Jeho slib věrnosti a oddanosti k této zemi je porušen volbou stálého sídla v cizině a budí podezření, že složen byl pouze z ohledu na výhody, jež mu poskytují obě země, když se byl vyhnul všem povinnostem.

Tím nesmí být vyrozumíváno, že má být americkým občanům odepřen průvodní list do jich staré vlasti. Naopak, má se jim dostati úplné podpory, ale jen potud, než dají na jevo, že se vzdali svého domova ve Sp. Státech.

Prvou podmínkou pro udělení průvodního listu je, že musí být zjištěno občanské právo žadatele, jeho obydlí ve Spoj. Státech a jeho dobrý úmysl, že se tam vrátí, aby dostál svým občanským povinnostem. Kdo však se sám zřekl vlasti, nemůže obdržet žádný průvodní list, i kdyby mu nebylo dokázáno, že se zřekl Spojených Států."

Pro další pobyt v cizině vyznačeny jsou různé polehčující okolnosti, z nichž nejdůležitější je, jedná-li se o zavádění amerických podniků v cizině anebo o dobývání půdy pro americký obchod.

ZAJÍMAVOSTI.

Italská výprava k severní točně. Král Humbert věnoval 800,000 lir na výpravu k severní točně, již podnikne vévoda Abruzzský. K témuž účeli daroval princ Neapolsky 50,000 lir. Také všichni ostatní princové přispěli jistými obnosy.

Sebevražda rytmistra. Ze Smedereva oznamují, že zastřelil se tam rytmistr a velitel tamního četnictva, Fr. Kafka, protože v pokladně jemu svěřené scházely 4000 dinárů. Kafka, rodem Čech, přistěhoval se do Srbska asi před 20 lety.

Milostný román vdané paní a černocha. Choť jistého vídeňského továrníka zamilovala se loni plamennou láskou do 20letého Ašanta, který s ostatními svými soudruhy producíroval se ku potěšení Vídeňáků ve vídeňské oboře. Den jak den kochala se na výkonech siláka z cizích krajů, až najednou zmizela z Vídně. Ašanti vraceli se do svého domova a choť továrníka odjela do Bordeaux, kde počkala si na svého Ašanta. Měla peníze, najala si v okolí Bordeaux vilu a zde trávila v rozkoši se svým černým miláčkem krátký čas. Když došly peníze, odejel Ašant domů prodávat plátno a pí. Anna H. vrátila se do sedmého okresu vídeňského ku svému muži továrníku. Nastaly veliké scény a konec jejich byl — rozvod manželů. Soud prohlásil ve svém rozsudku, že rozvod nastal vinou manželovou.

Tresty za fotografovaní Bismarkovy mrtvoly. Krajský soud v Altoně odsoudil dne 18. března fotografy Wilcke a Priestera, kteří oknem vnikli do úmrtní světnice Bismarkovy ve Friedrichsruhe a ofotografovali pomocí magnesiového světla mrtvolu knížete, pro porušení domácího pokoje k šesti, potažmo třem měsícům vězení, pak lesního Spoercke pro poskytnutí pomoci do vězení na pět měsíců.

Nejteplejší dny zimní v tomto století v Evropě. Mezi nejteplejší dny tohoto století náleží dny 10. a 11. února 1899, kdy v celé skorem střední Evropě panovalo teplo +18 st. C. Předstiženy byly pouze 6. prosincem 1868, kdy byla konstatována teplota 19 st. C.

Mnoho životů zachráněno.

Skoro v každém sousedství jest někoho, jenž zachránění svého života děkuje Chamberlain's Colic, Cholera a Diarrhoea Remedy, aneb někoho, kdo lékem tím vyléčen z chronic. průjmu. Tací šťastně vyléčení nikdy neopomenou sděliti to při příležitosti jiným trpícím, v naději že tak stanou se zachránci jich životů. — Na prodej u všech lékárníků.

Nejlepší ze všech!

Po padesáte let Mrs. Winslow's Soothing Syrup matkami podáván jich dítkám v době když dostávají zoubky. Jste vyrušováni v noci a znavování spánku churavým, následkem bolení zubů plačícím dítkem? Jestli ano sáhněte si ihned pro láhev "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro dítky, dostávající zoubky. Cena jeho jest neocenitelná. Ulevíš ubohému trpícímu dítku ihned. Spolehněte se naň matky. Vyléčí průjem, zreguluje žaludek a střeva, vyléčí kolíku, zmírní dásně, zmírní zápal a dodá svěžesti celému ústrojí. "Mrs. Winslow's Soothing Syrup", pro dítky zoubky dostávající, jest příjemné chuti a jest předpisem jedné z nejstarších a nejlepších ženských lékařek a opatrovatelů ve S. sj. Státech. Jest na prodej u všech lékárníků po celém světě. Cena 25c. láhev. Buďte jisti a požádejte o "Mrs. Winslow's Soothing Syrup".

Uplný seznam knih k dostání zdarma v knihkupectví Pokroku Západu.

Do Beroun, Minn., a okolí.

Tímto žádáme příznivce naše, aby předplatné na Hospodáře, aneb kterýkoliv z našich časopisů laskavě složili u pana J. Schuellera, který je naším jednatelem pro Beroun Minn., a okolí. Spůsobem tímto ušetří sobě zbytečné vydání za zásilku. V úctě

Vyd. Pok. Západu,
Hospodáře a Knih. Amer.

Cukrovar Standard Beet Sugar Co., Ames, Nebraska.

Velké množství řepy cukrové bude pěstováno v údolí Platte řeky, od Waterloo, až ku Schuyler, podél Union Pacific dráhy, zvláště v okolí Fremont, Ames a North Bend. The Standard Cattle Co. pěstovati bude 2000 akrů cukrovky a staví jistý počet domků pro dělníky s rodinami, kteří budou chtíti pracovati v polích. Zkušení čeští dělníci, obeznalí s prací při řepě, i jiní, naleznou hojně zaměstnání v krajině svrchu zmíněné. dt49htf

O bližší zprávy pište na: Standard Beet Sugar Company, Agricultural Department, Ames, Neb.

DRAHOCENNÁ KNIHA

o drůbeži pro r. 1899 zdarma. Něco zcela nového. Ohromná a má cenu $5.00 pro každého, chtějícího poučení o cenné drůbeži, jak s ním se svět má kůrníky a jak zbohatnouti pěstováním drůbeže. Zašlete 15 centů v známkách a obdržíte ji zdarma.

John Bauscher Jr., Box 191 FREEPORT, ILL.

Lešetinský kovář.

Před několika lety vydána byla v Praze úchvatná výpravná báseň Svatopluka Čecha, "Lešetínský kovář." Líčeno v ní otrými tahy poněmčování českých dědin cizozemskými fabrikanty a vřelá láska lidu českého k řeči otců svých. Lešetínský kovář, vzor pravého Čecha, vzdoruje snahám poněmčovacím a zaplatí vzdor svůj životem, neboť za poněmčovately stojí mocné rameno "zákona a spravedlnosti". Báseň, psaná v slohu lehkém a přece úchvatně zajímavém, způsobila veliký rozruch. Však ten trval na krátce! Vláda ji *skonfiskovala!* Jen něco málo výtisků před konfiskací rozprodaných přišlo mezi lid. Jsouce přesvědčeni, že přijdem vstříc přání každého milovníka ušlechtilé četby, vydali jsme se svolením spisovatele báseň tuto v plné... znění konfiskovaného vydání. A v očekávání tom jsme se nemýlili. Během prvého roku rozebráno prvé vydání, skrovné ovšem a uspořádali jsme vydání druhé, v mnohem lepší a dokonalejší úpravě a větším formátě než bylo prvé. Báseň tvoří knihu o 88 stranách a prodáváme ji po 25ct. Do Čech, se zaručením, za 50c., z druhého vydání (ana kniha valně těžší) za 65ct. K dostání za hotové u

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

S vysokým ramenem.

Ušetříte od $10 do $25. pak-li koupíte přímo z továrny. 30 dní zdarma na zkoušku. Neplatíme žádný výdělek jednatelům, aniž žádáme peníze předem. $65 Kenwood s roj za $22.50 Žádný k při stroji za stolí rokolí. $50 Arlington stroj $19.50. Jiné stroje $8.00 $11.50 a $15.00. veškeré přístroje zdarma. 100,000 v užívání. Seznamy a odporučení zašlou se zdarma. Píšte dnes o zvláštní dopravní ceně.

Záručena na 10 let

CASH BUYERS UNION,
158-164 W. Van Buren St., B-256, Chicago, Ill.

HOLD THE
WORLD'S
RECORDS.

ELDREDGE
AND
BELVIDERE
BICYCLES.

Ridden by— C. W. MILLER, Long Distance Champion. LOUIS GIMM, Mid Distance Champion. ARTHUR GARDINER, Short Distance Champion.

Superior to all others irrespective of price. Write for Catalogue and see why.

NATIONAL SEWING MACHINE CO.,
Factory and Main Office,
BELVIDERE, ILL.
New York: 890 BROADWAY: Cor. 20th St. Chicago: 69 JACKSON BOUL., Near Wabash Ave.

"We Make Wheels, Too."

ZMĚNA
Povětrnosti.

Po jaru musíme se míti na pozoru
Náhlé ochlazení spůsobuje . . .

OCHRNUTÍ ÚDŮ

a jedině upotřebením

● St. Jacobs Oil. ●

údy opět obživnou a se vzpruží i shojí . . .